

Kubai vendég látogatása Szegeden

Tegnap Szegedre érkezett Luis Alvarez, a Kubai Kommunista Párt Matanzas megyei bizottságának szervező titkára, az MSZMP X. kongresszusán részt vett kubai delegáció tagja.

Délután Luis Alvarez látogatást tett a megyei pártbizottság székházában. Itt Győri Imre, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a megyei pártbizottság első titkára fogadta és tájékoztatta a megye életéről.

Délután a kubai vendég dr. Koncz Jánosnak, a megyei pártbizottság osztályvezetőjének és dr. Varga Dezsőnek, a Szeged városi pártbizottság titkárának kíséretében felkereste a Paprikafeldolgozó Vállalatot. Itt Polák Zoltán, a vállalat igazgatója ismertette az üzem tevékenységét. Ezt követően Luis Alvarez megtekintette a paprikafeldolgozás folyamatát.

Kubai vendégünk ma Fábiansébestyénbe, illetve Csongrádra látogat el, majd visszautazik Budapestre. Közpünkön: Luis Alvarez Polák Zoltánnal beszélget a paprikafeldolgozóban.

Földgázból acetilén

A kazincbarcikai Borsodi Vegyikombinát történetében új fejezet kezdődött a párt tizedik kongresszusának héten. Magyar és külföldi szerelők közös összefogásával elkészítették a PVC II. program utolsó és legfontosabb létesítményét, a parciális oxidációs üzemet. Ebben a gyáregységben már nem karbamidból, hanem hazánkban először az olcsóbb földgázból állítják elő a PVC egyik alapanyagát, az acetilént.

Az évi tizenhatezer tonna teljesítményű üzem berendezéseinek nagyobb részét egy olasz cég licence alapján a Csehszlovák Szocialista Köztársaságban gyártották le és szerelésüket is olasz és csehszlovák szakemberek irányításával végezték. Az új üzem gyártási technológiájának bonyolultságára jellemző, hogy a végtermék, vagyis az acetilén előállításához háromszázhatvan berendezés precíz és pontos együttműködése szükséges. Az új üzemben a héten kezdték meg a termelést és a dolgozók a pártkongresszusi versenyt folytató vállalták, hogy óránként tizennyézer köbméter földgáz felhasználásával az év végéig ötszáz tonna acetilént gyártsanak.

Szegediek a X. kongresszusról

Alap a munka

Horváth Miklós tizenöt évvel ezelőtt végezte el Budapesten a faipari technikumot, s friss bizonyítványával a Tisza Bútoripari Vállalat szegedi gyárában jelentkezett munkára. Azóta dolgozik ebben a kollektívában, beosztása művezető. Elményel kezd:

— Engem a munkafegyvel különösképpen érdekel, mivel feladatom annak biztosítása. Nagyon sok javítónivaló van ezen a téren mindenütt, így nálunk is. Lassan valóban oda lyukádkunk ki, ahogyan Kádár elvtárs mondta zárszavában, amikor egy csepeli munkásgyűlés felszólalójára hivatkozott, s megemlítette, hogy valamikor kényszer volt a munka, majd dicsőség, de sokan manapság már szíveségek tekintik. Persze így nem lehet, hiszen csak a jól végzett munka, az általa létrehozott javak tehetik szebbé az életünket, csak azáltal növekedhet az életszínvonalunk is. En azt tartom, s a kongresszus is valahogy így foglalt állást, hogy nálunk annak lehetnek jogai, aklieletet tesz a kötelezettségeinek.

Részletesen elmondta Horváth Miklós, hogy üzemrészekben teljesítményberezés van, de az egyéni normák mellett csoportos elszámolást alkalmaznak. Tehát mindenkinek tudása legjavát kell adnia, nem lóghat senki, hiszen akkor legkövetlenebb munkatársát csapja be. A munkaverseny segítő erejét nagyra becsüli és példákat emlí, hogy a November 7. nevet viselő szocialista brigádjuk a kongresszus tiszteletére olyan vállalatot tett, hogy társadalmi munkával keresték pénzen televíziót vásárolnak egy falusi iskolának. Teljesítették felajánlásukat, munkájukkal elősegítették a gyár termelését, amely elmaradt az árvíz elleni védekezés idején. Saját beosztásáról mondja:

— Én, mint művezető igyekszem úgy szervezni a csoportok munkáját, hogy a legnagyobb hatékonyságot biztosítsam a gyárnak. Nem szeretem az olyan embereket, akik félvállról veszik a munkát és a munkahelyüket. Ezek rontják a morált és a gazdaságosságot is. S állítom, hogy ebben a nagy vándorlási lázban a vállalatok legalább annyira hibásak, mint azok, akik cserélgetik munkahelyüket. Megbecsüléssel, igazságos bérpolitikával mérsékelni lehet a fluktuációt. A mi gyárunk munkakörülményeiről és szociális helyzetünkről nem beszélék, azt csak az új bútorgyár orvosolja majd, ha felépül.

A hatalom nem személyeké

Szeged egyik legnagyobb iparvállalata a textilművek, ahol háromezernél több nő dolgozik. Juhász Géza nem régen vette át az igazgatói munkakört a gyárban. Olyan vállalatot került a textilművek élére, ahol inkább férfiak dolgoztak.

— Ezért is kísértem megkülönböztetett figyelemmel a kongresszus munkájában a nőket érintő felszólalásokat, megjegyzéseket. Nagyon megragadta a figyelmemet Kádár elvtárs zárszavában az a rész, amikor a nők megbecsüléséről beszélt. Az asszonyok második és harmadik műszakja, az anyaság becsülete és az egyenlő bérezés elve. A kongresszus véleményét, megállapításait összevettem a nálunk levő helyzettel és bizony lesz mit tennünk a textilművekben is. Megbeszéljük lehetőségeinket és tennivalóinkat a gyár pártbizottságának és szakszervezetének vezetőivel és remélem előnyös intézkedéseket hozhatunk. Segíteni szeretnénk a gyermekeiket egyedül nevelő és nagyszalados asszonyokon. Ilyen területek a háromműszakos be-

osztás, az éjjeli pótlék összege és még több minden.

Elgondolkodva említette Juhász Géza, hogy a szegedi textilművekben mindössze két nő van osztályvezetői beosztásban. Kevesli, valószínű joggal. Külön is feljegyezte füzetébe a kongresszus anyagából, hogy nálunk a hatalom nem a személyeké, hanem a munkásoké. Ebből következik, hogy a vezetők kiválasztása mennyire felelősségteljes feladat. Erdemes egy-egy vezetői kinevezés, vagy éppen leváltás esetén a beosztottakkal is tanácskozni, mert nem biztos, hogy azonos a véleményük azokéval, akik döntenek ilyen ügyekben.

— Nagyon jólesett a pártkongresszus őszinte hangneme. Úgy érzem, hogy ezzel a kongresszussal, ezzel a munkastílussal a párt még közelebb került a néphez, az egyszerű emberekhez. Nem csupán Kádár elvtárs nyílt és őszinte hangú beszámolója, vitázója volt ilyen, hanem szinte minden küldötté, aki szót kapott a tanácskozáson.

Javítsunk a dolgozó nők helyzetén

A kábelművekről azt hinned az ember, hogy ott a férfiak vannak többségben, pedig nem így van: az összes dolgozóknak több mint a fele — pontosan 53 százaléka — nő. Oskó Lajosné párttitkár talán ezért is nagyon örül annak, hogy a pártkongresszuson komoly teret kapott a dolgozó nők helyzete.

— Nem is emlékszem, hogy valamikor is ennyire nagy megbecsüléssel beszéltek volna a dolgozó nőkről, mint a párt X. kongresszu-

sán. Jó lenne, ha nem maradna meg ez csupán a kongresszusi jegyzőkönyvekben, hanem életre kelve, a valóságban gyümölcsözőne. A férfi vezetőkön sok múlik: úgy vegyék és úgy értékeljék a női dolgozókat, ahogyan a kongresszus tette, és ahogyan Kádár elvtárs beszélt a nőkről. Én, mint párttitkár mindent megteszek, hogy nálunk a kábelgyárban a lehetőségeket teljesen kiaknázva javítsunk a dolgozó nők munkakörülményein, szociális ellátottságukon és fizetésükön is.

Zárójelentés az árvízkárosultak megsegítésére indított akcióról

A tavaszi árvíz okozta sebek begyógyítására indított országos mozgalom eredményeként — a tervezett 250 millió forint helyett — 336 millió 500 ezer forint gyűlt össze, s a külföldi adományok összege csaknem 44 millió forint — jelentette be az árvízkárosultak megsegítésére alakult országos társadalmi bizottság szerdai záróülésén Rostás István, a Magyar Vöröskereszt főtitkára. A Vöröskereszt székházában megtartott tanácskozáson az árvízkárosultak társadalmi segélyezéséről készült zárójelentés elismerően szól a megfeszített építőmunkáról, a lakosság áldozatkészségéről, a különféle társadalmi szervek összefogásáról.

A megleptésszerűen támadó árvíz a kitelepített lakosság részére rendkívüli ellátást igényelt. Munkások, parasztek, értelmiségiek dolgozók, társadalmunk valamennyi rétege egy emberként állt a természeti katasztrófa sújtotta lakosság mellé. A katasztrófa után a természetbeni adományok áradata indult el az árvíz sújtotta emberek segítésére. A bajbajutottak részére gyorssegélyként összesen 21,5 millió forintot fizettek ki, s ezt az összeget a szakszervezetek több mint 4 700 000 forinttal növelték. A vállalatok összeállítható faházakat és sátrakat küldtek az ideiglenesen áttelepített emberek részére. A Szabolcs megyeiek között összesen mintegy 120 millió forint értékű közszükségleti cikket osztottak ki.

A Szamos menti árvíz súj-

totta lakosság 85 millió forint segélyt kapott elpusztult ingóságai pótlására. A helyi társadalmi bizottságok összesen 8223 családnál végeztek pontos helyzetfelmérést. A segélyösszegek megállapításánál figyelembe vették az anyagi kár nagyságát, de mérlegették a családok szociális helyzetét is.

Ezt követően megindult az árvíz áldozatait esett lakóházak újjáépítése. Ingatlansegélyként Szabolcsban 111, Csongrádon 35 millió forintot fizettek ki, s a szakszervezetek ezenkívül 5 200 000 forint ingatlansegélyt juttattak a rászorulóknak. A KIOSZ több család házáat ingyen helyreállította, 37 házat pedig részben társadalmi munkában épített fel. Az építkezéseken rendkívül nagy segítséget jelentett a rendőrség, a munkásárság áldozatvállalása. Kiemelkedő volt a KISZ támogatása. A fiatalok erejükhöz mérten segítettek a bajbajutottakat: az árvizes táborokban 7 turnusban több mint 16 000 fiatal dolgozott az építkezéseken, köztük 210 Magyarországon tanuló vietnami fiatal, akik szorgalmukkal mindenütt a legnagyobb elismerést vívták ki.

Ugyanakkor, szinte felbecsülhetetlen annak a munkának az értéke, amelyet dolgozóink a gyárakban, üzemekben — az árvízkárosultak megsegítésére irányuló — a nemzeti jövedelem terven felüli egyszázalékos túlteljesítésére vállaltak. Számokkal nem mérhető az az áldozatkész segíteniakadás sem, amely a bajbajutottak ideiglenes ellátására,

megfelelő egészségügyi viszonyok kialakítására irányult. Mintegy 180 vöröskeresztes egészségügyi szakasz és a szervezet több száz aktivistája vett részt az emberek közvetlen segítésében, ideiglenes szállások, kórházak, elsősegélyhelyek, oltási központok előkészítésében.

Az országos társadalmi bizottság eleget tett feladatainak, tevékenysége lényegében lezárult. Az árvíz sújtotta lakosság támogatására azonban jelenleg is folyamatosan érkeznek a hazai és külföldi adományok. Az úttörők, az árvízkárosult iskolákért mozgalomban részt vevő párttagok például eddig 3 200 000 forinttal növelték a Vöröskereszt árvizes csekk-számláját.

Jubileum a DÉLÉP-nél

Átadták a tízezredik lakást

A Délmagyarországi Építő Vállalat huszonegy esztendővel ezelőtt létesült Szegeden. Jelentéktelen építési kapacitással, néhány száz munkással kezdtek. Szinte az egész város csodájára járt a Borbás utcában és a Faragó utcában megkezdett lakóházak építésének. Az volt az állami építőipar első produkciója Szegeden. S azóta?

Sajnos nagy számokról nem beszélhetünk, de a vállalat mégis emlékezetes és feljegyezni való dátumhoz érkezett el. Tegnap, december 2-án átadták az ezredik lakást, amelyet már korszerűbb építési anyagokból és korszerűbb építési technológiával készítettek el a szegedi Tarján városnegyvedben. A szolnoki házgyár termékeiből összeszerelt 329-es jelű tiszta lakóházban az egyik lakás ajtaja fölé elhelyezték a kis táblácskát: 10 000. lakás, építette a DÉLÉP.

A DÉLÉP intenzívebben 1956—57 után kezdett hozzá lakásépítésekhez, s különösen a harmadik öt éves terv idején építettek nagyobb mennyiségű lakást. Az elmúlt öt esztendőben több lakás épült Szegeden is, mint a megelőző tizenöt év során. Az újszegedi oldalon levő Odessa lakónegyvedben huszonhét házat építettek 886 lakással. A Bécsi körút és az Alföldi utca térségében nyolc épületben 498 lakást alakítottak ki.

Az utóbbi években a szegedi Tarján városnegyvedben folyik nagyobb arányú lakásépítés. 1968-ban 409, 1969-ben 935 lakást adtak át az új lakóterületen. Ebben az esztendőben október elsejéig 556 lakást, s még december végéig újabb 518 lakást ad át az építőipar. Vagyis a tarjáni városrészben évvégére több mint 2400 lakás lesz, s az utóbbiak között található a DÉLÉP munkásai által épített tíze-

redik lakás is. Reméljük, hogy a húszezredikre nem kell huszonegy évig várni.

Csecsemőruházati ellátás

A Központi Népi Ellenőrzési Bizottság a lakosság észrevételei alapján megvizsgálta a csecsemőruházati ellátás helyzetét, a termelés és forgalmazás problémáit.

A forgalom általában bővült, de az ellenőrzés megállapításai szerint egyes termékekből mennyiségi hiány mutatkozott, helyenként pedig szűk volt a választék. A nem kielégítő ellátást részben kapacitáshiány, részben érdekeltségi problémák okozták. Abból kiindulva, hogy alapvető követelmény a zavartalan és megfelelő ellátás biztosítása csecsemőruházati cikkekből, a Köny-

nyüipari Minisztérium a Belkereskedelmi Minisztériummal együttműködve a vizsgálat tapasztalatai alapján több soron kívüli intézkedést tett.

Az év hátralévő részében a pólyagyártáshoz szükséges többletanyagot is biztosítják. Belső intézkedéssel rendezik az ipar az egyéb csecsemőruházati cikkek (kis-vg, bébiágyonmű, rugdalózó stb.) termelését, illetve azok 1971. évi anyagfedezetét. Az intézkedések eredményeként már ez év negyedik negyedévében 15 százalékkal több pelenka kerül az üzletekbe.

Achim-ünnepségek

Békéscsabán megalakult a nagy magyar parasztpolitikus, Achim L. András centenáriumi előkészítő bizottság, amely 1971. március 15. és április 15. között rendezi meg az emlékünnepségeket. Országos emlékülés is lesz, neves történészek tartanak előadást Achim munkásságáról, életéről, eszméiről. (MTB)